

Abstrakt

Tato práce pojednává o vývoji vztahů Lotyšské republiky s Ruskou federací v letech 1991–2010 v kontextu vstupu Lotyšska do Evropské unie a Severoatlantické aliance a o dopadu, který měla integrace do těchto organizací na bilaterální vztahy Lotyšské republiky s Ruskem. Práce si klade otázku, zda se po vstupu Lotyšské republiky do EU a NATO zlepšily její vztahy s Ruskou federací v tom smyslu, že z agendy bilaterálních vztahů vymizela či alespoň ubyla konfliktní témata a spory. Práce se dále ptá, které konkrétní oblasti a témata lotyšsko-ruských vztahů ovlivnila EU, které NATO a zda byl dopad pozitivní či negativní. S použitím literatury se snažím dokázat, že vztahy Lotyšska a Ruské federace se v určitých oblastech zlepšily a byla z nich odstraněna některá konfliktní témata. Vycházím přitom z hypotézy, že členství Lotyšska v EU a NATO bylo faktorem, který vytvořil možnosti pro zlepšení vztahů. Odstranilo totiž existenciální obavy lotyšských politiků, kteří tak mohli přestat vnímat Ruskou federaci jako bezprostřední hrozbu pro národní bezpečnost. U Ruska pracuji s předpokladem, že po integraci Lotyšska do euroatlantických struktur a přenesení bilaterální agendy do širšího formátu NATO-Rusko a EU-Rusko, skončilo s výpady a snahou udržet Lotyšsko ve své sféře vlivu.